

Kallað eftir gögnum

Þeir sem fylgjast með málefnum samkynhneigðra og svokallaðs „hinsegin fólks“ hafa orðið varir við að Samtökin '78 hafa undirritað fjölda samninga við ýmis sveitarfélög, ríkislögreglustjóra og einkafyrirtæki. Aðalmarkmið samninganna fyrir utan fjáröflun er að „fræða“ kaupandann um málefni „hinsegin“ fólks.

Það sem hefur vakið furðu fólks sem stendur nálægt samningaborðinu er að þrátt fyrir að samningar séu ræddir og sammælst hafi verið um verð, þá veit kaupandinn ekki hvað er verið að kaupa. Í tilfelli sveitarfélaga er greitt fyrir fræðslu í skólum, en sveitarfélögin hafa ekki hugmynd um hvað er verið að kaupa. Þau hafa ekki hugmynd um hvernig stendur til að „fræða“ börnin í skólunum.

Ég hef öruggar heimildir fyrir því að sveitarstjórnarfolk hafi beðið um

Eldur Ísidór

að fá að sjá fræðsluefnið sem á að nota í skólunum, áður en samningar eru undirritaðir. Það hefur ekki gengið eftir sem skyldi.

Pegar ég kom út úr skápnum fyrir um 25 árum tók ég þátt í aktívisma sem sneri að því að unglingar fengju vitneskju um samkynhneigð og ólík fjölskylduform samhliða kynfræðslunni.

Við sem vildum auka þekkingu ungmenna á kynþroskaaldri vorum einungis að falast eftir því að samhliða því að fjallað væri um æxlun, ástarsambönd og hvernig fólk laðast hvert að öðru yrði einnig fjallað um að sumt fólk laðaðist að sama kyni, og aðrir að báðum. Einnig töldum við mikilvægt að börn og ungmenni fengju að heyra um ólík fjölskylduform. Það að sumir ættu tvo foreldra, mömmu og pabba. Aðrir ættu bara mömmu. Sumir bara pabba. Aðrir

tvær mömmur. Sumir tvo pabba. Sumir hvorki né.

Aldrei hefði okkur dottið í hug að umdeildar hugmyndir kynjafræðinga myndu ryðja sér braut inn í skólana okkar og þær kenndar sem vísindalegar staðreyndir. Að börnum yrði kennt að líffræðilegt kyn ákvarði ekki kyn þitt, heldur einhver „tilfinning“ innra með þér. Sú tilfinning kallast á trúmáli kynjafræðinga „kynvitund“.

Það má kannski eiginlega best bera hana saman við það sem kristið fólk telur vera sálina.

Það er gott og blessað að fólk hafi eitthvað að trúa á, en við hljótum að spyrja okkur þeirrar spurningar hvers vegna kristnin er látin víkja úr skólum landsins aðeins til þess að annað kennivald fái að taka við keflinu. Það er ekki hlutleysi.

Áhyggjufullir foreldrar, starfsmenn skóla og heilbrigðisstarfsmenn hafa að undanförunu haft samband við Samtökin 22 – hagsmunasamtök samkynhneigðra til þess að vekja athygli okkar á því sem á sér stað innan veggja stofnana þeirra. Foreldrar hafa áhyggjur af því hvað börnin eru að gera á netinu, hvað er verið að segja þeim í skólunum og smítáhrifunum sem virðast fara

» Samtökin 22 – Hagsmunasamtök samkynhneigðra hafa á grundvelli 5. gr. upplýsingalaga kallað eftir gögnum frá ríkislögreglustjóra og innviðaráðuneytinu.

hratt yfir. Starfsmenn skóla eru ugðandi yfir því að ef þeir vilji ekki kenna þessar óvísindalegu hugmyndir, þá verði þeim refsað og jafnvel útskúfað á vinnustaðnum.

Heilbrigðisstarfsmenn eru langþreyttir á áreiti aktívista og eiga erfitt með að leita skjóls.

Það hljóta allir að sjá að þetta er orðið óviðunandi ástand. Ekki bætir aðgerðaáætlun Katrínar Jakobsdóttur í málaflokknum úr skák. Veit hún hvað hún er að gera eða er hún að gefa Samtökunum '78 „carte

blanche“ til þess að móta stefnuna og löggjöfina?

Kaupendur þjónustu, við skattgreiðendur í þessu tilfelli, eigum einfaldlega heimtingu á því að fá að vita hvað við erum að kaupa.

Foreldrar eiga rétt á því að vita að börn þeirra séu að fá menntun, en ekki innrætingu í lífsskoðunum og óvísindalegum hugmyndum annarra.

Þess vegna hafa Samtökin 22 – hagsmunasamtök samkynhneigðra, á grundvelli 5. gr. upplýsingalaga, kallað eftir gögnum frá ríkislögreglustjóra og innviðaráðuneytinu er varðar samstarfssamninga Samtakanna '78 og það fræðsluefni sem frá þeim kemur.

Við viljum nota tækifærið til að benda fólki á heimasíðuna okkar, sem er www.samtokin22.is. Þar er hægt að hafa samband við okkur í síma, tölvupósti og í gegnum netspjall.

Höfundur er formaður Samtakanna 22 – hagsmunasamtaka samkynhneigðra.

Góð og vond dýr